EUROPOS PARLAMENTAS

2004 *2009*

Užsienio reikalų komitetas

NEGALUTINIS
2006/2032(INI)

18.9.2006

PRANEŠIMO PROJEKTAS

dėl kovos su terorizmu išorinės dimensijos
(2006/2032(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėjas: Luis Yáñez-Barnuevo García

PR_INI

TURINYS

Psl.

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS 3

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl kovos su terorizmu išorinės dimensijos
(2006/2032(INI))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Sutartį dėl Konstitucijos Europai,

– atsižvelgdamas į ES sutarties V antraštinės dalies 6 ir 7 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,

– atsižvelgdamas į 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytą Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją,

– atsižvelgdamas į esamas Jungtinių Tautų konvencijas tarptautinio terorizmo prevencijos ir panaikinimo srityje; Saugumo tarybos rezoliucijas Nr. 1368, 1373 (2001) ir 1267 (1999); ir 2006 m. rugsėjo 8 d. Generalinės asamblėjos rezoliuciją dėl Jungtinių Tautų bendros kovos su terorizmu strategijos ir pridėtą veiksmų planą,

– atsižvelgdamas į Europos saugumo strategiją „Saugi Europa geresniame pasaulyje“, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2003 m. gruodžio 12 d., ir tą pačią dieną patvirtintą Europos Sąjungos kovos su masinio naikinimo ginklų platinimu strategiją,

– atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos susitikimo Briuselyje 2004 m. kovo 25 ir 26 d. išvadas, būtent Europos Vadovų Tarybos 2004 m. kovo 25 d. deklaraciją dėl kovos su terorizmu, numatančią solidarumo sąlygą,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos kovos su terorizmu peržiūrėtą veiksmų planą/darbo planą, patvirtintą Europos Vadovų Tarybos 2004 m. birželio 17–18 d. posėdyje,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos kovos su terorizmu strategiją, patvirtintą 2005 m. gruodžio 14–15 d. Europos Vadovų Tarybos susitikime, ir tą pačią dieną patvirtintą Europos Sąjungos strategiją radikalizmo ir teroristų verbavimo srityje,

– atsižvelgdamas į 2005 m. kovo 8–11 d. Madride organizuoto tarptautinio viršūnių susitikimo išvadas dėl demokratijos, terorizmo ir saugumo,

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinio sekretoriaus 2006 m. balandžio 27 d. pranešimą „Susivieniję prieš terorizmą: pasaulinės strategijos dėl kovos su terorizmu rekomendacijos“ (A/60/825),

– atsižvelgdamas į Europos ir Vidužemio jūros šalių kovos su terorizmu elgesio kodeksą, patvirtintą per Europos ir Vidužemio jūros šalių viršūnių susitikimą Barselonoje 2005 m. lapkričio 27–28 d.,

– atsižvelgdamas į ES ir JAV 2004 m. birželio 26 d. ir 2005 m. birželio 20 d. deklaracijas dėl kovos su terorizmu ir dėl abipusio bendradarbiavimo neplatinimo ir kovos su

terorizmu srityje,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Rusijos bendros erdvės dėl išorės saugumo kūrimo planą, pasirašytą 2005 m. gegužės 10 d. per ES ir Rusijos XV-ąjį viršūnių susitikimą,

– atsižvelgdamas į ES ir ASEAN (Pietryčių Azijos šalių asociacijos) bendrą deklaraciją dėl kovos su terorizmu, pasirašytą 2003 m. sausio 27 d. per ES ir ASEAN XIV-ąją ministrų konferenciją,

– atsižvelgdamas į ES ir OUA (Afrikos vienybės organizacijos) bendrą deklaraciją, pasirašytą 2001 m.,

– atsižvelgdamas į Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą, patvirtintą 1998 m. liepos 17 d. Jungtinių Tautų diplomatinės konferencijos,

– atsižvelgdamas į savo 2005 m. birželio 7 d. rekomendaciją Europos Vadovų Tarybai ir Europos Tarybai dėl Europos Sąjungos kovos su terorizmu veiksmų plano[1],

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto nuomonę (A6-0000/2006),

A. kadangi tarptautinis terorizmas šiuo metu yra vienas iš didžiausių pavojų tarptautinės bendruomenės saugumui, taikai, stabilumui ir demokratinėms vertybėms, o tiksliai – tiesioginė grėsmė Europos piliečiams, ES valstybėms narėms, demokratijai ir teisinei valstybei, taip pat Europos Sąjungos įkūrimo vertybėms,

B. kadangi pagal Europos saugumo strategiją kova su terorizmu yra Europos Sąjungos prioritetas ir esminis jos išorės veiksmų elementas,

C. kadangi Europos Sąjunga turi nuosavą kovos su terorizmu strategiją, kuri turi integruotis į daugiašalę strategiją ir įsitvirtinti, besąlygiškai laikantis žmogus teisių ir teisinės valstybės principų, atsižvelgiant į tai, kad terorizmas yra tiesioginis išpuolis tiek prieš šias teises, tiek prieš šiuos principus, ir kadangi bet koks jų pažeidimas iš vyriausybių ir demokratinių jėgų pusės *de facto* reiškia nušvietimo žiniasklaidoje politinę pergalę ir teroristams, ir tiems, kurie juos remia,

D. kadangi teroras visuomet yra nusikalstamas ir nepateisinamas ir kadangi jis jokiu būdu negali būti naudojamas politiniams tikslams įgyvendinti,

E. kadangi didelis skurdas, visuotinė frustracija ir socialinė atskirtis yra faktoriai, galintys sudaryti sąlygas teroristų grupių iškilimui ir paskatinti jų rėmimą,

F. kadangi terorizmas randa puikią dirvą visuomenėse, kenčiančiose nuo didelio susiskaidymo, nelygybės, diskriminacijos ir didelės socialinės, etninės ir politinės įvairovės,

[1] Oficialusis leidinys C 124 E, 2006 m. gegužės 25 d., p. 241.

G. kadangi veiksmingai kovai su terorizmu reikia gerai pažinti socialinį, politinį, ekonominį ir religinį kontekstą, kuriame randasi terorizmas ir kuriuo teroro vykdytojai ir šalininkai minta,

H. kadangi terorizmo grėsmė neapsiriboja tam tikromis konkrečiomis geografinėmis zonomis ir kadangi teroristų organizacijos atsiranda tiek tarp mūsų sienų, tiek išorėje ir jau nekart įrodė gebančios vykdyti išpuolius ir smurto aktus visuose žemynuose ir keliose šalyse vienu metu,

I kadangi tiek valstybės narės atskirai, tiek Europos Sąjunga ir jos institucijos jau buvo arba gali tapti tiesioginiais tarptautinio terorizmo objektais,

J. kadangi iki šių dienų sukaupta liūdna patirtis rodo, kad nė viena valstybė narė individualiai negali sėkmingai pasipriešinti terorizmo fenomenui, ir kadangi būtina, jog Europos Sąjunga, viena vertus, apibrėžtų bendrą kovos su terorizmu politiką, kuri leistų panaudoti visus metodus ir priemones, kurias turi Europos Sąjungos teisinė valstybė, ir, antra vertus, tarptautinį aktyvų ir efektyvų bendradarbiavimą kovoje su tarptautiniu terorizmu,

K. suvokia, kad globali terorizmo dimensija reikalauja tokio pat globalaus atsako, galinčio pasipriešinti terorizmo fenomenui visais aspektais – tiek visuomenės saugumo, tiek politiniais, ekonominiais, socialiniais ir kultūriniais,

L. kadangi slaptųjų tarnybų ataskaitos prieš išpuolius Niujorke ir Madride leido nuspėti gręsiantį pavojų, tačiau kuris nebuvo teisingai interpretuotas kovos su terorizmu kontekste,

M. kadangi būtina pasiekti geresnį koordinavimą, gerinti informacijos mainus tarp valstybių narių ir Sąjungos institucijų, kad Sąjungos kovos su terorizmu veikla būtų veiksminga,

N. kadangi Sąjunga turi plėtoti aktyvią, o ne tik pasyvią prevencijos politiką kovos su tarptautiniu terorizmu srityje,

O. kadangi veiksmingai kovai su tarptautiniu terorizmu palaikyti būtinas tikras įsitikinimas ir didelis ryžtas Sąjungos ir jos valstybių narių viduje ir reikia, kad ši kova galėtų tikėtis aktualizuotos ir gerai informuotos viešosios nuomonės paramos,

P. kadangi demonizuoti kultūrą, civilizaciją ar religiją, ypač kovos su terorizmu vardu, yra didelė klaida,

Dėl kovos su terorizmu išorinės dimensijos pagrindinių principų

1. be išimčių remia strateginį tikslą, kurio esmė – įveikti terorizmą globaliai, griežčiausiai laikantis žmogaus teisių, ir kuriuo siekiama padaryti Europos Sąjungą saugesnę, kad jos piliečiai galėtų naudotis tikra laisvės, saugumo ir teisingumo erdve; pritaria Tarybai, kurios nuomone, neatmetant kitų terorizmo formų, rimčiausia grėsmė Europai šiuo metu kyla iš žiaurių radikalių smurtinių grupuočių, besiskelbiančių, kad gina islamą, ir pirmiausia iš grupuotės „Al Qaeda“;

2. pabrėžia būtinybę Europos Sąjungai ir jos valstybėms narėms nustatyti bendrą kovos su teroru strategiją pagal bazinius principus, kuriais taip pat vadovaujamasi Jungtinių tautų veiksmuose, pasitelkiant konstruktyvų ir rimtą civilizacijų dialogą, kuriame būtų atsižvelgta į su tuo susijusius įsitikinimus ir rūpesčius, ir absoliučiai laikantis tarptautinio reglamentavimo;

3. pabrėžia, kad būtina skubiai, teisingai ir iki galo įgyvendinti visas politines priemones, priimtas aukščiausiu politiniu lygmeniu Europos Sąjungos kovos su terorizmu strategijos kontekste, realizuotas veiksmų plane ir kovos su radikalizmu ir teroristų verbavimu strategijoje, kad šiuose dokumentuose nurodyti ambicingi mechanizmai ir kiti pasiūlymai kaip galima greičiau būtų paversti vietoje taikomomis konkrečiomis ir veiksmingomis kovos su terorizmu priemonėmis;

4. džiaugiasi, kad Generalinė asamblėja neseniai patvirtino Jungtinių tautų kovos su terorizmu strategiją ir su ja susijusį veiksmų planą; nerimauja, kad vėluojama priimti visuotinę kovos su tarptautiniu terorizmu konvenciją; ragina Sąjungos institucijas ir įvairias valstybes nares ir toliau be atvangos dirbti, kad būtų pasiektas tarptautinis konsensusas, leidžiantis pirmiausia patvirtinti visuotinę konvenciją, o tada veiksmingai įgyvendinti šioje strategijoje ir šiame veiksmų plane numatytas priemones;

5. apgailestauja, kad, nepaisant akivaizdžios terorizmo grėsmės, kai kurios valstybės narės dar nėra pasirašiusios ir/ar ratifikavusios kai kurių iš trylikos Jungtinių tautų konvencijų kovos su terorizmu srityje; primena, kad šiuo metu tik dvi šalys yra ratifikavusios trylika konvencijų ir kad 78 kitos jau ratifikavusios dvylika; mano, kad ypač nerimą kelia tai, jog kitos 33 šalys nėra ratifikavusios daugiau kaip šešių iš šių tarptautinių konvencijų;

6. prašo valstybių narių ir Europos Sąjungos paskelbti vidaus įstatymus, reikalingus šioms konvencijoms veiksmingai įgyvendinti;

7. primygtinai prašo, kad Sąjungos kovos su tarptautiniu terorizmu išorės veikla būtų pirmiausia sutelkta į radikalių ar ekstremistinių grupių *atgrasymą* naudoti terorą ir jį remti kaip priemonę savo tikslams pasiekti; mano, kad pagrindinėse gairėse prevencijos tikslai, nustatyti Europos Sąjungos kovos su terorizmu strategijoje, yra pritaikyti šiam tikslui;

8. dar kartą pabrėžia būtinybę sistemingai skleisti žinią, kad terorizmas yra nepriimtinas bet kokiomis aplinkybėmis ir bet kokioje kultūroje, ir pašalinti bet kokius elementus, kuriuos gali panaudoti teroristai, tokius kaip aukų dehumanizavimas, staigių konfliktų atsiradimas ir tęsimasis, blogas valdymas, pilietinių teisių pažeidimai ar žmogaus teisių

pažeidinėjimas, diskriminacija dėl religinių ar etninių motyvų, politinė atskirtis ir socialinė bei ekonominė marginalizacija;

9. mano, kad taip pat svarbu, jog Sąjungos išorinė veikla kovos su tarptautiniu terorizmu srityje, be kita ko, būtų skirta *komplikuoti* teroristams prieigą prie jų išpuolių vykdymo priemonių, atimant jiems galimybę keliauti, naudotis komunikacijos priemonėmis ir reikšti savo prozelitizmą, naudotis internetu, gauti finansinę paramą, gauti ginklų, tiek tradicinių, tiek branduolinių, biologinių, cheminių ar radiologinių, ir lengvai įgyvendinti savo tikslus bei pasiekti pageidaujamą rezultatą;

10. todėl mano, kad Europos Sąjungos kovos su terorizmu strategijoje numatytos apsaugos priemonės nukreiptos šia linkme, tačiau jų realus veiksmingumas smarkiai skiriasi, ir kad yra daugybė kitų išorinės Sąjungos veiklos galimybių;

11. rekomenduoja ryžtingai panaudoti visas Sąjungos turimas išorės veiklos priemones, siekiant *atgrasinti* tam tikras valstybes teikti paramą teroristų grupuotėms ir organizuoti, finansuoti, skatinti ar bet kokiu kitu būdu remti teroristų veiksmus, taikant sankcijas ar prievartines priemones;

12. be išlygų remia valstybių gebėjimo užkirsti kelią terorizmui *vystymą,* skatinant įstatymų valdžią, žmogaus teisių laikymąsi ir efektyvių baudžiamojo teisingumo sistemų sukūrimą, taip pat skatinant kokybišką švietimą, religinę bei kultūrinę toleranciją ir pasitelkiant integruotą dialogą su tais, kuriems būdingos radikalios kalbos, galinčios paskatinti nedemokratinius veiksmus, o ne naudojant represijas, persekiojimą ar demonizavimą;

13. mano, kad prevencijos gebėjimo vystymui taip pat reikia, kad valstybės užkirstų kelią terorizmo finansavimui, rūpintųsi transporto saugumu, naudotųsi interneto teikiamomis kovos su terorizmu galimybėmis, gerintų galimų teroristų taikinių apsaugą ir gebėjimą duoti atsaką išpuoliams, taip pat valstybių gebėjimą sutrukdyti teroristams įsigyti branduolinę, biologinę, cheminę ar radiologinę įrangą;

14. pabrėžia būtinybę *ginti* žmogaus teises ir asmens laisves, į kovą su terorizmu pasitelkiant turimas tarptautines priemones, nes žmogaus teisės yra esminė mūsų kultūros vertybė arba mūsų išorės veiklai būdingas elementas ir jų pažeidžiamumas *de facto* aiškiai kenkia kovai su terorizmu ir reiškia akivaizdžią teroristų pergalę;

15. mano, kad kovoje su terorizmu itin svarbu turėti pakankamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius; remia įvairius Komisijos pasiūlymus šiuo klausimu; siūlo, kad Europos saugumo ir gynybos politikos kovos su terorizmu operacijos atveju bendros išlaidos būtų finansuojamos iš Europos Sąjungos biudžeto; remia tarptautinio fondo steigimą, kuris finansiškai remtų ribotus išteklius turinčias valstybes, kad jos galėtų sėkmingai atlikti savo pareigas kovoje su terorizmu;

Dėl Sąjungos turimų kovos su terorizmu išorės veiklos priemonių

16. pabrėžia, kad Europos Sąjunga savo kovos su terorizmu išorės veikloje turi daugybę sprendimų, ir tai, kad būtina susitarti ir nuosekliai naudoti politines priemones, susijusias su prevencija ir baudžiamosiomis priemonėmis, policijos ir teismų bendradarbiavimu, informacija ir profesiniu tobulinimu, taip pat bet kokį kitą Jungtinių tautų reikalaujamą ir

remiamą sprendimą, kuris priklauso daugiašalei strategijai;

17. todėl dar kartą siūlo Sąjungos kovos su terorizmu politiką, turint omenyje santykius su trečiosiomis šalimis, padaryti nuoseklesnę ir veiksmingesnę tokiais būdais:

    a) stiprinti politinį dialogą su visomis trečiosiomis šalimis šiuo klausimu, būtent su šalimis, su kuriomis Sąjunga ir/ar jos valstybės narės pasirašė ar vedė derybas dėl asociacijos ar bendradarbiavimo susitarimų,

    b) teikti politinę, komercinę ir plėtros paramą nuosaikioms islamiškoms šalims,

    c) stiprinti politinį dialogą kovos su terorizmu srityje su didžiosiomis Sąjungos partnerėmis (Jungtinėmis Valstijomis, Izraeliu, Japonija, Australija, Kanada, Rusija ir kt.), jokiu būdu nepažeidžiant žmogaus teisių apsaugos lygio,

    d) skatinti tarptautinį susitarimą dėl visuotinės kovos su tarptautiniu terorizmu konvencijos priėmimo ir Generalinės asamblėjos patvirtintos kovos su terorizmu strategijos plėtojimo,

    e) reikalauti visų trečiųjų šalių, su kuriomis Sąjunga palaiko santykius, pasirašyti ir ratifikuoti trylika Jungtinių tautų konvencijų kovos su terorizmu srityje,

    f) griežtai taikyti kovos su terorizmu sąlygą, numatytą susitarimuose su šiomis šalimis, be jokio pakeitimo, kuris susilpnintų šios sąlygos turinį,

    g) sukurti tarpinstitucinį elgesio kodeksą Sąjungos išorės santykiams, kokį Europos Parlamentas pasiūlė 2002 metais,

    h) stiprinti bendradarbiavimą su tarptautinėmis ir regioninėmis organizacijomis, kurios savo veikloje pirmiausia rūpinasi taikos išsaugojimu ir pasaulio saugumu, tokiomis kaip JTO (būtent Saugumo taryba ir jos Kovos su terorizmu komitetas), ESBO (Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija), Europos Vadovų Taryba ir NATO,

    i) skatinti JTO Saugumo tarybos rezoliucijos Nr. 1540(2004) griežtą taikymą, siekiant užkirsti kelią nevalstybiniams subjektams ir valstybėms, nepasirašiusioms branduolinių ginklų neplatinimo sutarties, įsigyti branduolinius, cheminius ar biologinius ginklus,

    j) užtikrinti didesnį informacijos mainų ir bendradarbiavimo tarp saugumo ir informacijos tarnybų veiksmingumą, taip pat tarp valstybių narių baudžiamųjų, teisminių ir muitinės institucijų, būtent Europolo, Interpolo ir Eurojusto;

18. prašo Komisiją ir Tarybą siekti, kad visos trečiosios šalys visuotinai pripažintų Tarptautinio baudžiamojo teismo privalomąją jurisdikciją, ir paskelbti, kad terorizmas yra nusikaltimas žmonijai, kurį bet kokiu atveju šis teismas turi teisti;

19. mano, jog būtina skatinti stabilumo stiprinimą už Sąjungos ribų, pasitelkiant visas turimas išorės veiklos priemones bei išteklius ir imantis šių veiksmų:

    a) sukurti naują stabilumo priemonę, kuri suteiktų naują teisinį pagrindą ilgalaikei paramai, susijusiai su tokiomis sritimis kaip kova su terorizmu, masinio naikinimo ginklų neplatinimas, kova su organizuotu nusikalstamumu, visuotinis nusiginklavimas ar žmonių saugumas,

b) nuo dabar iki šios priemonės įsigaliojimo remti paramos strategiją, skirtą padėti trečiosioms šalims kovoti su terorizmo grėsme, parengtą Europos Komisijos ir įgyvendintą pagal tokias programas, kaip CARDS, TACIS, MEDA ir kt.,

c) taikyti šią strategiją visose Sąjungos išorės veiklos srityse, taip pat visose didžiosiose plėtros paramos programose, išskyrus humanitarinei pagalbai, kuri savo esme yra besąlyginė,

d) labiau naudoti greitojo reagavimo mechanizmą civilinio ir karinio pobūdžio operacijoms,

e) įsteigti Europos terorizmo aukų paramos biurą, kuris būtų atskaitos ir sąlyčio tašku visiems Europos piliečiams, nukentėjusiems nuo pagrindinių laisvių pažeidimų dėl terorizmo grėsmės, kybančios virš Europos ir likusio pasaulio,

f) sukurti panašų biurą pagal naująją JTO kovos su terorizmu strategiją, kuris teiktų pagalbą visoms terorizmo aukoms, nepriklausomai nuo jų pilietybės;

20. prašo Komisiją kaip galima greičiau pateikti komunikatą, kuris apimtų esamus paramos mechanizmus ir programas, skirtus sumažinti ir įveikti grėsmes saugumui, su kuriomis susiduria Europos Sąjunga ir jos piliečiai, ir pateikti pasiūlymus bei rekomendacijas, skirtas Sąjungos paramos programų veiksmingumui ir nuoseklumui didinti;

21. rekomenduoja jau dabar pasinaudoti Sutarties dėl Konstitucijos Europai teikiamomis galimybėmis, įgyvendinant tokias iniciatyvas:

a) bendrai rengti skubios pagalbos planus, leisiančius įgyvendinti solidarumo ir savitarpio pagalbos sąlygą, siekiant užkirsti kelią terorizmo grėsmei arba teroristų išpuoliams, pagal Sutarties dėl Konstitucijos Europai I-43 straipsnį,

b) esant reikalui pasitelkti policijos ir/ar specialias karines operacijas pagal Europos saugumo ir gynybos politiką kaip Sąjungos reakcijos į terorizmą išraišką,

c) pritaikyti nuolatinį struktūrinį bendradarbiavimą ir 23 protokole numatytas „kovos grupes“ prie naujųjų užduočių,

d) nustatyti aiškius jėgos panaudojimo kriterijus, deramai atsižvelgiant į JTO Generalinio sekretoriaus rekomendacijas, pateiktas jo 2005 m. kovo 21 d. ataskaitoje, taip pat pirmaujantį vaidmenį, tenkantį JTO Saugumo tarybai siekiant, išlaikant ir atkuriant kolektyvinį saugumą;

Dėl Sąjungos institucijų kovos su tarptautiniu terorizmu parlamentinės kontrolės

22. pabrėžia gyvybinę svarbą, tenkančią kovos su tarptautiniu terorizmu prevencijai, ir būtinybę realiuoju laiku dalintis su kitomis valstybėmis ir Sąjungos institucijomis visa gauta informacija, pasitelkiant patikimas ir efektyvias informacijos sistemas ir griežtas bei profesionalias įvairių policijos bei informacijos tarnybų ataskaitas;

23. prašo Tarybą peržiūrėti ir atnaujinti 2002 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos institucinio susitarimo dėl Europos Parlamento prieigos prie jautrios informacijos saugumo ir gynybos politikos kontekste[1], siekiant pagerinti dabartinį slaptos informacijos

[1] Oficialusis leidinys C 298, 2002 m. lapkričio 30 d., p. 1.

perdavimo procesą ir užtikrinti visos turimos informacijos apie kovą su tarptautiniu terorizmu perdavimą Europos Parlamentui, kad ši informacija, kurią vidaus srityje perdavė ar turi perduoti nacionaliniam parlamentui atitinkamų valstybių narių vyriausybės ar tarptautinės organizacijos, kurioms jos priklauso, negalėtų būti uždelsta;

24. prašo Tarybą neapsiriboti savo metinėje ataskaitoje apie Bendrąją užsienio ir saugumo politiką (BUSP) vien Sąjungos veiklos kovos su terorizmu srityje aprašymu, bet, remiantis ES sutarties 21 straipsniu, veiksmingai konsultuotis su Europos Parlamentu dėl pagrindinių šios kovos aspektų ir bazinių parinkčių, nes tai yra Europos saugumo strategijos, Sąjungos išorės veiklos ir BUSP bendras prioritetas; mano, jog būtina, kad Europos Parlamentas būtų informuojamas ir su juo būtų konsultuojamasi masinio teroristų išpuolio atveju, jei reikia, pasitelkiant specialųjį komitetą, numatytą pirmiau minėtame 2002 m. lapkričio 20 d. tarpinstituciniame susitarime;

25. mano, kad aukšto lygio politinis dialogas, kuris kas pusmetį suburia EP, Tarybą ir Komisiją dėl kovos su terorizmu, yra gražus esamų tarpinstitucinio bendradarbiavimo kovos su terorizmu srityje galimybių pavyzdys; siūlo, kad šie susitikimai vyktų mažiausiai kas ketvirtį ir kad trijų didžiųjų išorės veiklos sričių (užsienio reikalų, tarptautinės prekybos ir vystomojo bendradarbiavimo) nuolatinių komitetų pirmininkai taip pat būtų įtraukti į Europos Parlamento delegacijos sudėtį;

26. prašo, kad Jungtinio situacijų centro (SitCen) parengtos ataskaitos Sąjungos Tarybai taip pat būtų reguliariai perduodamos Europos Parlamentui, jei reikia, remiantis sąlygomis, numatytomis pirmiau minėtame tarpinstituciniame susitarime;

27. mano, kad labai svarbu glaudžiai įtraukti Europos Parlamentą į solidarumo sąlygos, numatytos Sutarties dėl Konstitucijos Europai III-329 straipsnyje, vykdymo mechanizmą, būtent tais atvejais, kai priimti sprendimai daro įtaką Europos saugumo ir gynybos politikai;

28. prašo Komisiją ir ES kovos su terorizmu koordinatorių pateikti metinę ataskaitą Europos Parlamentui apie savo veiksmų eigą šioje srityje ir atsižvelgti į pastabas ir rekomendacijas, kurias Europos Parlamentas galimai pateiks šiuo klausimu;

29. dar kartą prašo Tarybą informuoti Parlamentą apie reguliarų 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos bendrosios pozicijos Nr. 2001/931/PESC atnaujinimą, specifinių kovos su terorizmu priemonių taikymą [1] (teroristų grupuočių ir organizacijų sąrašas) ir jų eigą nuo 2001 m.;

30. įsipareigoja užmegzti glaudesnį dialogą su nacionaliniais parlamentais kovos su tarptautiniu terorizmu srityje, siekiant užtikrinti jungtinę parlamentinę įvairių saugumo ir informacijos tarnybų kontrolę, nes Europos Parlamentui, kaip Europos Sąjungos piliečių atstovui, priklauso vykdyti viešą ir skaidrią Sąjungos priimtų kovos su terorizmu priemonių kontrolę, būtent ES koordinatoriaus ir įvairių šiai užduočiai pasišventusių organų veiklos kontrolę;

31. įpareigoja Pirmininką perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Europos

[1] Oficialusis leidinys L 344, 2001 m. gruodžio 28 d., p. 93.

Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Europos Tarybai, Jungtinių tautų organizacijai ir savo specializuotoms agentūroms.